

ftaa paa Dagsordenen, og ere beredte til at famarbejde med enhver Regjering. Ja, stod det deri, da var det noget ganffe Andet; har det været Deres Hensigt, mine Herrer, at udtrykke noget Saadant, beder jeg Dem at forandre Ordene paa en faadan Maade, at det kan fies. Der er endvidere reift en Indbending mod, at vi ftemme imod dette Adreffeforflag, idet der er fagt, at vi derved ville paatage os et Medanfvar for de Følger, der muligvis ville komme. Ja, mine Herrer, jeg er ikke faa lykkelig at være i en faadan Stilling, at jeg kan fige: „Stemmer ikke!“ af Hensyn til det Forhold, hvori jeg ftaar andet Steds i Verden. Jeg anfier det, naar en faadan Sag ligger for, for min utvivfomme Bligt at give en klar og beftemt Udtalelse om det, fom jeg ftemmer over, og hvorfør jeg figer Nei; det er, fordi jeg ikke finder denne Adreffes Indhold overensftemmende med de faktiffe Forhold, og fordi jeg ikke finder dens Form af en faadan Befaffenhed, at jeg kan anbefale den, og fordi jeg overhovedet ikke tror, at der ved Indgivelsen af en faadan Adrefse, af en Adrefse i denne Form og paa denne Tid, kan ftaas nogen Bro over til bedre Tilftande. Naar jeg har den Overbeviifning, at det ikke naas, at Indgivelsen af en faadan Adrefse langt mere vil gjøre Skade end Gavn, figer jeg, at jeg kan ikke Andet end ftemme imod den.

Buff: Jeg onfter kun at gjøre en ganffe kort Bemærkning, inden vi flutte, da jeg antager, at vi ffulde flutte Forhandlingen i dette Høde, og det er den, at naar der fra flere Talere er blevet fortolket og udvifflet, at i denne Adrefse er der indrømmet Dit og indrømmet Dat, og det ffulde forftaas faaledes og det faaledes, faa vil jeg for mit perfonlige Bedkommende fige, at naar jeg har været Medforlagsftiller til denne Adrefse og naturligvis agter at ftemme for den, er det i fuldftændig Konfkwents med hele Venftres Politif fra 1870 til Dato, og jeg vil ikke have, at min Stilling i nogen Maade ffuld kunne misforftaas eller ffuld opfattes, fom om jeg vilde flaa ind paa noget Nytt, hvad jeg heller ikke kan forftaa, at man har faaet ud af den ærede Ordførers Udtalelse. Efter de Fortolkninger, vi have faaet fra anden Side, vedkjender jeg mig imidlertid det Standpunkt, hvorpaa jeg hidtil har ftaaet fom Medlem i denne Sal, og jeg onfter derfor for mit Bedkommende at fige, at paa den Maade har jeg forftaet Adreffens, og paa den Maade ftemmer jeg for den, og det er ogsaa mine Menings-

faellers Mening, der ere Medforlagsftillere af den.

Thomsen: Jeg opfatter de Udtalelfer, der fom frem fra det ærede Medlem, fom en Stadffetelse af det, fom jeg havde fremfat fom min Anfuffelse, at de Anfuffelfer, der ere gjort gjældende af det ærede Medlem fra Viborg (Klein) ikke ffulde finde flit Udtryk i Adreffens.

Ordføreren for Forlagsftillerne (Holstein): Selvfølgelig er det, vi her fige, i fuldftændig Overensftemmelse med Venftres Politif i alle de Aar, men det er ikke i Overensftemmelse med alle de Fordreilfer af Venftres Politif, fom det er faldet Høre eller en Del af Aarferne ind at brede ud i Befolkningen, det er det ikke. Det, vi fige her, er det Samme, fom der altid er forlangt, at en Regjering for at kunne fremme Landets Vel og Interelfer bør kunne arbejde fammen med Rigsdagen, med andre Ord være en grundlovmæssig Regjering. Det er albrig nogensinde paaftaaet fra dette Things Side, at en Regjering ffulde kunne være grundlovmæssig, naar den ikke ffulde kunne arbejde fammen med Landstthinget, det er en Ting, der er lagt ind, det er af disse jofitiffe Fordreilfer, man bruger, naar alle Argumenter flippe op i en faa flæt Kamp fom den, der er ført i lang Tid. Til det ærede Medlem, fom nu igjen troede i det ærede Medlems fra Ribe (Buffs) Udtalelse at kunne finde et Tilhold for fin Betragtning, ffuld jeg gjøre gjældende, at det, han favnede, ftaar tydelig og klart i Adreffens. Han jagde: Hvor ftaar det, at Folkethinget vil opgibe fin Modftand imod Lovforlagenes Behandling, hvor ftaar det, at naar Folkethinget faar en Regjering, der er i Stand til at arbejde og fremme Sagerne, vil det arbejde med den? Det ftaar paa Side 2 i det Blad, det ærede Medlem har haft i Haanden hele Tiden. Der ftaar: „Med en Regjering, der har Villie og Evne til at famarbejde med Rigsdagen og formaar at fremfalde en fammenftemmende Beflutning af alle Statsmagterne, der kræves til enhver Lov og Bevilling, er Folkethinget villigt til at forhandle“. Og der ftaar endvidere: „Thinget vil for at naae dette Refultat af de nu igjennem faa mange Aar ophobede Lovarbejder gaa faa vidt i Smødekommen, fom dets Overbeviifning om Fødrelandets Larv, Statskafsens Evne og Folkets Ret tillader. Store Opgaver, der hidtil ere standsede af den politiffe Konflikt, vente paa deres Løsning“ osv. Staar det ikke her klart og tydeligt nok? Men hvad er faa det, det ærede Medlem favner?